వ్యక్తిత్వం

ఇసుకపల్లి సుజాత

ఆది చైత్రమాసపు సాయంకాలం

అలలు అలలుగా తరలి వస్తున్న కోయిలమ్మ తీయని కంఠం చెవినిసోకగా మైమరచి ఆలకిస్తూ పెరట్లో చల్లటి గాలిలో నిండుగా కాసిన మామిడిచెట్టు కింద కూర్చుని రాసిగాపోసిన మల్లెపూలను మాలగా మారుస్తోంది సుహాసిని మధ్య మధ్యలో కనకాంబరాలు మరువాన్ని కూడా చేరుస్తోంది

పెరట్లో ఏం చేస్తున్నావ్ ఇందాకట్నుంచీ పిలుస్తుంటే వినిపించుకోవేం? అవతల టైమై పోతోంది వంటింట్లోంచి కేకపెట్టింది సుహాసిని తల్లి

అబ్బ వస్తున్నా నుండవే, పూలు కట్టకపోతే కట్టలేదంటావ్ కడుతుంటేనేమో లోపలికి రమ్మంటావ్ ఎట్లా చెప్పు అంటూ చెట్టు కింద నుండి లేవకుండానే విసుక్కుంది సుహాసిని

'సరేగానీ తొందరగా లోపలికిరా ముఖం కూడా కడుక్కోకుండా అలా జిడ్డుగా కూర్చున్నావ్ హెచ్చరించింది సుహాసిని తల్లి

'మాల కట్టటం కూడా పూర్తయింది ఇదిగో ఇప్పుడే వస్తున్నాను' అంటూ పూలచెండు దారం చేతిలో ఉన్న పూలబుట్టలో పెట్టి గబగబా లోపలికి నడిచింది సుహాసిని

ఇంక సిద్ధంగా ఉండండి సుమా అన్నట్టు గోడ గడియారం అయిదు గంటలు కొట్టింది

పెట్టవలసిన తినుబండారాలు ప్లేట్లల్లో సర్దేసి కాఫీ డికాక్షన్ తీసి ఏ పనీ లేకపోయినా హడావిడిగా అటూ ఇటూ తెగ తిరిగేస్తోంది సుహాసిని తల్లి

సుహాసిని తండ్రి రావలసిన వారికోసం గుమ్మం దగ్గరే నిలబడి మరీ ఎదురు చూస్తున్నారు

అప్పుడే సుహాసిని హాల్లోకొచ్చింది సుహాసిని పేరుకు తగ్గట్టే ఎప్పుడూ సన్నని చిఱునవ్వులు చిందిస్తూ చూడ ముచ్చటగా ఉంటుంది

ఎవరిదగ్గర్నుండో అరువు తెచ్చినవికావు ఆమె పెట్టుకున్న ముత్యాల నెక్లెస్‌సెట్ పక్కింటావిడని అడిగి తెచ్చిందికాదు ఆమె కట్టుకున్న బూటాతో కూడిన నీలంరంగు జరీ పట్టంచుచీర ఆమె పెట్టుకున్న మల్లెపూదండ కొన్నది అంతకంటేకాదు

కళ్లకు కాటుక పెట్టి నొసట దోసగింజంత బొట్టు దిద్దిన సుహాసిని రోజూకంటే ఇంకా ముచ్చటగా ఉంది

ఆ రోజు సుహాసినికి పెళ్ళి చూపులు! ఆమె చేస్కున్న విశేషాలంకరణకు ముఖ్య కారణం అదే

నెక్లెస్ సెట్ పెట్టుకోవటం, పట్టు చీర కట్టుకోవటం, తల నిండా పూలు తురుముకోవటం ఆమె అభీష్టానికి పూర్తిగా వ్యతిరేకమైనవే

ఏదో సింపుల్‌గా కాటన్ చీర కట్టుకుని మెడలో రోజూ వేస్కునే సన్నటి గొలుసునే వేస్కుని ఒక చిన్న గులాబి పువ్వు జడలో పెట్టుకుంటే బాగుంటుందని పిస్తుంది తనకి

కానీ అమ్మ ఊర్కోదు

నీకు మంచి చీరలు నగలు లేవనుకుంటారు ఆ వచ్చిన వాళ్ళు అని అంటుందావిడ

వాళ్ళేదో అనుకుని పోతారని నా కిష్టంలేని పన్లు ఎలా చెయ్యను అయినా వాళ్ళు నన్ను చూడటానికి వస్తున్నారా లేక నా చీరలు అంటూ మధ్యలోనే ఆపేసింది సుహాసిని

అబ్బ నీతో నేను వాదించలేను గానీ నేను చెప్పినట్టు చెయ్యి అంటూ కసురుతుంది తల్లి

నేను చెయ్యను అని మొండికెయ్యొచ్చు తను కానీ అలా చేస్తే అమ్మ మనసు నొచ్చుకుంటుంది

అది తనకు కష్టంగా ఉంటుంది

అందుకని తనే సర్దుకు పోతుంది

వాకిట్లో హడావిడిని గమనించి వాళ్ళు వచ్చి ఉంటారని గబగబా లోపలి కెళ్ళి పోయింది సుహాసిని

అందరూ వచ్చి లోపల కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు

కుశల ప్రశ్నలు పూర్తయినాయి పలు రకా వెన్నుపోట్లు, ఋతువులు పంటలు, దేశపు ఆర్థి పరిస్థితి, స్కూళ్ళు కాలేజీల చదువులు రాజకీయ స్థితిగతులు అన్నీ మాటల్లోకి వచ్చేశాక సుహాసి హాల్లోకొచ్చింది

వాళ్ళ ముందు కూర్చుంది

కుడివైపు ఓ పక్కగా కూర్చుంది పెళ్ళి కొడుకు తల్లి కాబోలు, కాస్త గొంతు సవరించుకుంది

ఆ సవరింపు వినగానే ఆవిడ పాట పాడుతుంద ఏవిటి? అని చిన్నగా ఉలిక్కిపడింది సుహాసిని

కానీ నీ పేరేంటమ్మాయ్? అని ఆవిడ అడగటంతో సుహాసిని మనసు తేలికపడ్డది

అవసరం ఉన్నా లేకపోయినా ఏవేవో ప్రశ్నలు వేసిందావిడ ఏమో! వాళ్ళ దృష్టిలో అవి అవసరమైన ప్రశ్నలేకావచ్చు- ననుకుని అన్నిటికి మర్యాదగా ఓపిగ్గానే సమాధానాలు చెప్పింది సుహాసిని

చివరగా ఉద్యోగం ఏమైనా చేస్తున్నావా? అని అడిగిందావిడ

మీరు కనక ఇప్పిస్తే తప్పకుండా చేస్తాను అని అందామనుకుంది

కానీ అంతలోనే చటుక్కున తన స్నేహితురాలి మాటలు జ్ఞాపకమొచ్చాయి

ఒకసారి ఆమెను ఇలాగే చూడటానికి వచ్చారట వాళ్ళు అడగాల్సినవన్నీ అడిగేశాక ఈ అమ్మాయి ఆ కాబోయే పెళ్ళి కొడుకుని మీ పేరేంటండీ, ఏం ఉద్యోగం చేస్తున్నారు అతనిచేత మాట్లాడించాలనిపించి ఇలాంటి చిన్న చిన్న ప్రశ్నలే వేసిందట అంతే!

ఈ అమ్మాయికి తల బిరుసు అని లేచిపోయి ఊరంతా ప్రచారం చేశారట?!

ఆమె స్నేహితురాలు చెప్పింది గుర్తుకు రాగానే తనలో తనే తమాయించుకుని 'లేదండి నేను ఏ ఉద్యోగమూ చెయ్యట్లేదు' అని వినయంగానే జవాబు చెప్పింది

కొంచెం సేపయ్యాక వాళ్ళు వెళ్ళి పొయ్యారు అప్పుడే అనుకుంది సుహాసిని ఈ సంబంధం కుదరదని

ఎందుకంటే అంతకు ముందు వచ్చిన వాళ్ళు కూడా ఇలాగే ఉద్యోగం గురించి అడిగారు

అవి కుదరలేదు కాబట్టి ఇది కూడా అంతే ననుకుంది రేండ్రోజుల తరువాత వచ్చిన ఉత్తరంలో సుహాసిని అంతరంగంలో అనుకున్న 'మాటే రాసి ఉంది

కారణం ఉద్యోగం లేక పోవటమేనని తరువాత తెలిసింది

సుహాసినికి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు చూసి వెళ్ళిన వాళ్ళందరూ తను ఉద్యోగం చెయ్యకపోతే గడవని వాళ్ళేం కారు!

కానీ ప్రతివాళ్ళూ తను ఉద్యోగం చేస్తేనే పెళ్ళి చేస్కుంటామన్నట్టు మాట్లాడుతున్నారు

తనకైతే అసలు ఉద్యోగం చెయ్యటం ఇష్టమే లేదు

కానీ పెళ్ళి కోసమైనా ఉద్యోగం చేయాల్సిన తప్పనిసరి పరిస్థితి ఏర్పడింది సుహాసినికి

కానీ యిప్పుడు చేద్దామనుకున్నా ఉద్యోగం ఎవరిస్తారు? ఇది యీ రోజుల్లో అంత తేలిగ్గా అయ్యే పనికాదే

అయినా ప్రయత్నం చెయ్యక తప్పదు తల్లిదండ్రుల్ని కష్టపెట్టటం ఇష్టం లేక, అర్హతలుండి కనిపించిన వేకెన్సీలన్నింటికి అప్లై చేసింది సుహాసిని

తన యిష్టానికి పూర్తిగా వ్యతిరేకమైన

వ్యక్తి-త్వం

పరిస్థితులకు లొంగిపోయి ఉద్యోగ ప్రయత్నంలో పడిన సుహాసిని ఎన్నో కష్టాల నెదుర్కోవలసి వచ్చింది

చివరికి ఎంతో కొంత జతంతో అసలు ఉద్యోగమంటూ వస్తే చాలు పెళ్ళయి పోతుంది కదా అన్న స్థితికి వచ్చింది

ఆ ఉద్దేశంతోటె ఎలాగైతేనేం ఒక ఉద్యోగం సంపాదించుకుంది సుహాసిని

ఆమె మనసు ఇప్పుడు తేలిక పడింది అప్పటి వరకూ ఒక పెద్ద సమస్యగా తయారైన తన పెళ్ళికి ఉద్యోగం దొరకటంతో ఒక పరిష్కారం లభించినట్లనిపించింది

మరునటి రోజే తనను చూడటానికి ఎవరో వస్తారని చెప్పి సుహాసిని తల్లి అప్పట్నుంచే ఇంట్లో హడావిడి పడటం మొదలుపెట్టింది

అక్కడక్కడ ఉన్న దుమ్ముదులిపి ఇంటిని అందంగా అలంకరించటంలో సుహాసిని ఎంతో శ్రద్ధగా తల్లికి సహాయపడింది

ఉద్యోగం వచ్చిన తరువాత చూస్తున్న మొదటి సంబంధం ఇది అందుకే ఇది తప్పకుండా ఖాయమౌతుందనిపించింది అయినా తను వాళ్ళకి నచ్చినా అతను తనకి నచ్చాలిగా తినబోతూ రుచెందుకన్నట్టు చూడబోతూ ముందుగా ఇన్ని తర్జన భర్జన లెందుకు? అని మళ్ళీ తనలో తానే అనుకుంది

* * *

ఆటోలో వస్తూ వరలక్ష్మి కొడుకు మదన్‌తో పెళ్ళి చూపుల్లో అతను పాటించాల్సిన సూత్రాలను వల్లె వేసింది

గమ్యం సమీపిస్తుండటం చేత కొడుకుని మరో సారి నే చెప్పింది ఆటో హోరులో గాలికెగిరి పోలేదు కదా? అంతా శ్రద్ధగా విన్నావుగా తు చ తప్పకుండా చెయ్యాలి జాగ్రత్త సుమా' ఆమె ధరించిన కాసులపేరు, కంచి పట్టు చీరలోనే గాక మాటల్లో కూడా గర్వం తొణికిస లాడేట్టు కొడుకుని హెచ్చరించింది వరలక్ష్మి

'అబ్బ నువ్వు చెప్పింది కొత్త విషయమైతే శ్రద్ధగా విన్నావా లేదా అని అడగచ్చు కానీ పెళ్ళి చూపులకు వెళ్ళే ప్రతిసారి ఇలా చెప్పటం నీకు అలవాటే కదమ్మా నువ్వు చెప్పిన మాట నే నెప్పుడు కాదన్నాను మొన్నటికి మొన్న చూడు ఏమైందో ఆ అమలాపురం సంబంధం నాకు బాగా నచ్చింది ఆ అమ్మాయిని నేను చేస్కుంటా నన్నాను కానీ మీరేమన్నారు? వాళ్ళు మనం అడిగినంత కట్నం యిచ్చే స్థితిలో లేరు అందుకే చేస్కోటానికి వీల్లేదు అన్నావు అప్పుడు నీ మాటకు నేను ఎదురొచ్చానా? సరే నన్నానుగా అలాంటిది నీకింకా ఎందుకు నా మీద అనుమానం? అంటూ జరిగింది గుర్తు చేస్తూ తల్లిని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు మదన్

నాకు తెలుసుబాబూ నువ్వు నా మాట జవదాటవని కానీ తల్లిగా నా చాదస్తం నాది ఏమనుకోకు' ప్రేమగా కొడుకు భుజం నిమిరింది వరలక్ష్మి

గుమ్మం దగ్గర ఆటో ఆగగానే అతనికి డబ్బు లిప్పించి లోపలికొచ్చారు పెళ్ళివారు

మామూలు మర్యాదలన్నీ పూర్తయినాయి సుహాసిని నేను ఉద్యోగస్థురాలిని సుమా' అన్న దిమాతోటి వచ్చినా నెమ్మదిగానే కూర్చుంది

సుహాసినికి ఇవ్వవలసిన ప్రశ్నాపత్రాన్ని మనసులో ముందుగానే సిద్ధం చేసుకుంది వరలక్ష్మి

ఇంటర్వ్యూ మొదలయింది

'నీ పేరేంటి?'

'ఎంత వరకు చదువుకున్నావ్?

సమాధానం చెప్పింది సుహాసిని

సుహాసినికి అతను నచ్చాడు

ఒక్క క్షణం మౌనం

మళ్ళీ మొదలయినాయి ప్రశ్నల పరంపర

'ఏమ్మా కుట్లు అల్లికలు ఏమైనా వచ్చా నీకు?'

'ఆఁ స్వెట్టర్లు అల్లుతాను, ఎంబ్రాయిడరీ కూడా నేర్చుకున్నానండి'

'పెయింటింగ్ అంటే మామావాడికి చాలా యిష్టం నువ్వు చెయ్యగలవా?

'చేస్తానండి అందులో ఒక కోర్స్ కూడా నేర్చుకున్నాను '

'సంగీతం వచ్చా?

'కీర్తనలు నేర్చుకుంటున్నాను'

'ఏదీ ఒకటి పాడి వినిపించు ఆజ్ఞాపించింది వరలక్ష్మి

కొపాన్నంతటినీ కషాయంలా దిగమింగుకొని ఖరహర ప్రియరాగం పాడి వినిపించింది

బాగుంది- బాగా లేదు అని ఏ భావననూ పైకి ప్రకటించకుండా 'పెరటి తోటల పెంపకంలో ప్రవేశం ఉందా నీకు?' అవుతుంది అని అనుకుంటున్న ఆ కాబోయే అత్తగారు అడిగింది

'వాకిలి ముందు కనిపించే ఆ చిన్న తోట నేను పెంచుతున్నదే'

'వంట?'

'రోజూ నేనే చేస్తానండి

సుహాసిని సమాధానాలు విన్న వరలక్ష్మి ముఖం ఆనందంతో వికసించింది

'బ్రతికాం గండం గడిచింది' అనుకుని విశ్వసించాడు వరలక్ష్మి భర్త

మదన్ కూడా సుముఖంగానే ఉన్నట్టు కనిపించాడు వాళ్ళ భావాలను కనిపెట్టిన సుహాసినికి సంతోషంగానే ఉంది

అప్పుడు చప్పున వరలక్ష్మి 'మా అంతస్తు హోదా మీకు అవగాహన అయ్యే ఉంటుంది దానికి తగ్గట్టే మీరు ప్రవర్తిస్తారని అనుకుంటున్నాను నా ఉద్దేశం మీరు గ్రహించారు కదా' అర్థవంతంగా మాట్లాడి గర్వంగా ఒక నవ్వు విసిరింది

ఆవిడ మాటలు విన్న సుహాసిని యీ సమయం లోనే వీటన్నిటితో పాటు ఉద్యోగం కూడా చేస్తున్నానని చెప్తే ఆవిడ అనుకున్న అర్థం ద్వారా

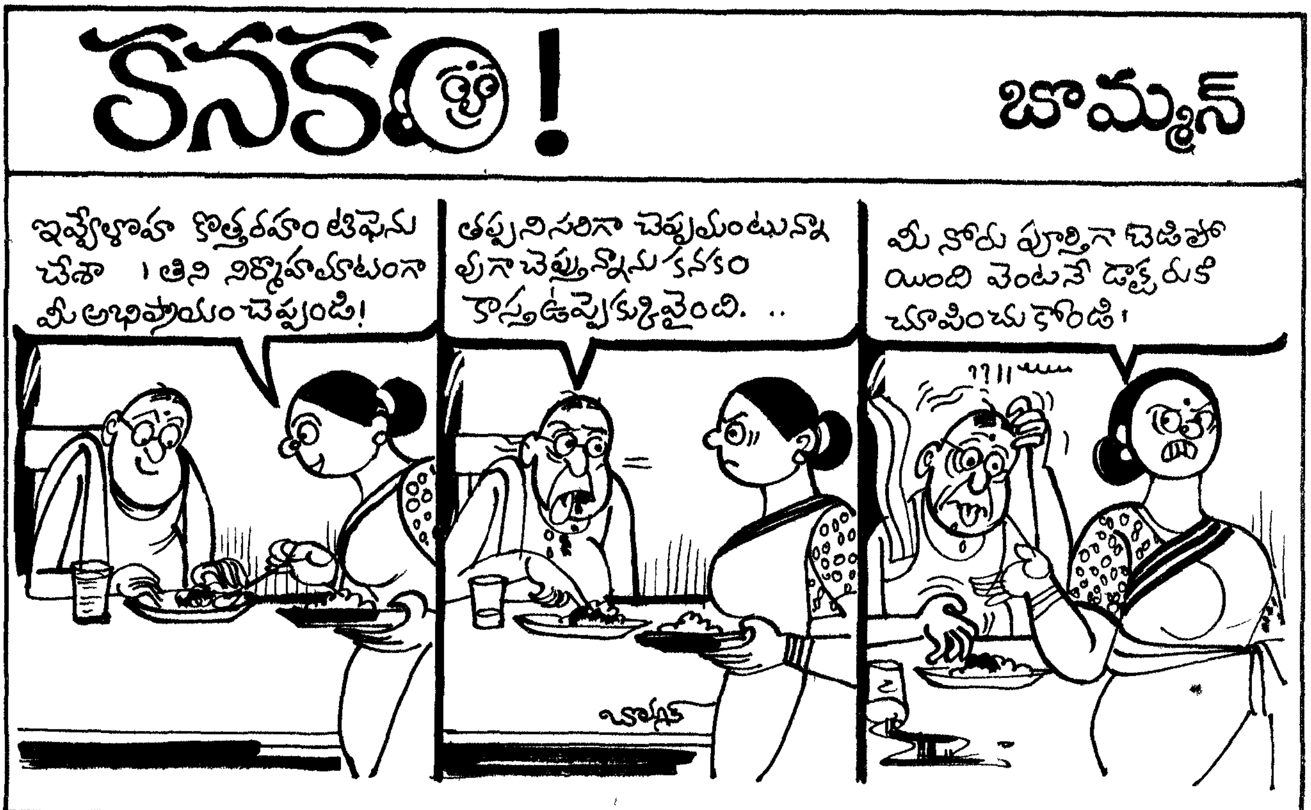

తమకు కలిగే అనర్థాన్ని సమర్థ-- వంతంగా అరికట్టవచ్చు పైగా తను కొత్తగా చేరింది కాబట్టి ఉద్యోగం చేస్తున్నట్టు వాళ్ళకి తెలియక పోవచ్చు నని తనే కాస్త చనువు తీస్కుని-

నేను ఉద్యోగం కూడా చేస్తున్నానండి అంది సుహాసిని ఎంతో ఉత్సాహంగా

అంతే!

అక్కడి వాతావరణ మంతా గంబీరంగా మారిపోయింది

వరలక్ష్మి కనుబొమలు ముడిపడినాయి

వెంటనే భర్తతో గుసగుసగా ఏదో మాట్లాడటం కనిపించింది

అప్పటి వరకు సంతోషంతో వెలిగి పోయిన ముఖాలు అంత గంభీరంగా ఎందుకు మారినాయో అర్థం కాలేదు సుహాసినికి

ఆమె తల్లిదండ్రులు అయోమయంలో పడినట్టు వారి ముఖ కవళికల వలన తెలుస్తోంది

తటాలున వరలక్ష్మి వాళ్ల వైపు తిరిగి

'అంతా బాగానే ఉంది కానీ మి అమ్మాయి ఉద్యోగం చెయ్యటమే మాకు నచ్చలేదండి ఆమె ఉద్యోగం కనక మానేస్తే వెంటనే ముహూర్తాలు పెట్టుకోవచ్చు అంది ఆవిడ

నిర్ఘాంత పోయింది సుహాసిని

ఎన్నో సంబందాలు చూసిన సుహాసిని యింక విసిగిపోయింది తన అబిప్రాయాలను ఆశలను వినాలన్న ఆలోచన ఆసక్తి ఎవరిలోనూ కనిపించ లేదు

ఉద్యోగం లేని రోజుల్లో వచ్చిన వాళ్ళు ఉద్యోగం లేదని వెనుదిరిగి పోయారు ఇప్పుడు ఉద్యోగం వచ్చిందనుకుంటె దాని అవసరం లేనివాళ్ళు వచ్చారు

ఇప్పుడు తనేం చెయ్యాలి?

వచ్చిన వాళ్లంతా ఉద్యోగం చెయ్యాలని పట్టు బడుతున్నారని అష్ట కష్టాలు పడి ఎలాగో చివరికి ఉద్యోగం సంపాదించింది కానీ యిప్పుడు వీళ్లు వద్దు అనటంతో తను మానెయ్యాలా? పైగా మానేస్తే ముహూర్తాలు కూడా పెట్టుకోవచ్చు నంటున్నారు ఆ అబ్బాయి అబిప్రాయం కనుక్కునే అవసరమే లేదా? అతన్ని తను ఒప్పుకోవటం తిరస్కరించటం అనే ప్రసక్తే లేదా? తనను సంప్రదించక్కర్లేదా? అయితే అంతా ఏకపక్ష నిర్ణయమేనా? తనకు కాబోయే వారిని తను ఏ ప్రశ్నలూ వేయకూడదా?

ఈ ఆలోచనలన్నీ ఆమె మనసుని ఆక్రమించగానే కోపం ముంచుకొచ్చేసింది సుహాసినికి

ఏదో నిశ్చయించుకున్న దానిలా కాబోయే శ్రీవారి వైపు తిరిగి-

ఆఁ చూడండి అవునూ మి చదువు పూర్తయ్యాక ఆ తరువాత మిరు ఉద్యోగంలో చేరే ముందు మూడేళ్ళగ్యాప్ ఉందని తెలిసింది ఆ టైమ్‌లో మిరేం చేశారో తెలుసుకోవచ్చా?'

మికు స్విమ్మింగ్ వచ్చా?

'గుర్రపు స్వారి చెయ్యగలరా?

'ఏ విషయం లోనైనా మికై మిరు స్వతంత్రంగా నిర్ణయాలు తీసుకోగలరా?'

'స్వతంత్రంగా వ్యవహరించగలరా?'

అంటూ వరుసపెట్టి ప్రశ్నల బాణాలను ఎక్కుపెటి సూటిగా వదిలి-

అలా వ్యవహరించే వాళ్ళనే నేను చేస్కుంటాను

అని ఏ డొంక తిరుగుడు లేకుండా సూటిగా వాడిగా వేడిగా నిక్కచ్చిగా తన ఉద్దేశాన్ని చెప్పేసింది సుహాసిని

ఆమె తల్లిదండ్రులు కూతురి ప్రవర్తనకు నిశ్చేష్టులై నోట మాట రాక చూస్తుండి పోయారు

వరలక్ష్మి కోపంతో ఎర్రబడిన ముఖంతో దిగ్గున

'ఏమిటమ్మాయ్ ఎంత ఉద్యోగం చేస్తున్నా యింత తల బిరుసుతనం పనికిరాదు మావాడినే ఎదురు ప్రశ్నలు వేస్తున్నావే? అంటూ నిలదీసింది

అప్పుడు సుహాసిని నమ్రతగా

'క్షమించండి ఉద్యోగం చేస్తున్నానని నాలో గర్వం యీషణ్మాత్రం కూడా లేదు పైగా మిమ్మల్ని కించపరచాలనే ఉద్దేశం అంతకంటె కాదు ప్రశాంతమైన మనస్సుతో మిరు ఆలోచించాలని నేను కోరుతున్నాను మిరు ఉద్యోగం చెయ్యమంటె చెయ్యాలి మానమంటే మానాలి అంతే కానీ నాకంటూ ప్రత్యేకంగా నిర్ణయం తీసుకునే ఏ స్వాతంత్ర్యం లేదా? అమ్మాయి సకల సద్గుణవంతురాలు అన్ని కళలలోను ఆరితేరినదై ఉండాలి అని మిరు అనుకున్నారు, ఆ విషయాలు నన్ను నిలదీసి అడిగారు అందులో తప్పులేదు కానీ నాకంటూ ఏ ఆశలు ఆశయాలు ఉండకూడదా లేక ఉండవని మిరు అబిప్రాయపడుతున్నారా? నాకు కాబోయే వారు సకల విద్యాబిరాముడై ఉండాలని నేను ఆశించటం తప్పా? కనీసం అందులో ఎన్ని వచ్చొ తెలుసు కోవటం కూడా నేరమేనా? స్వతంత్రించి అడిగితే తలబిరుసు పొగరుమోతు' ఇత్యాది బిరుద ప్రదానం చేసి లేని పోని నిందలు

ఇ'వేమన'పద్యాలు

పట్టుపట్టరాదు పట్టి విడువరాదు
పట్టెనేని బిగియ బట్టవలయు
పట్టి విడుటకన్న పరగ చచ్చుట మేలు
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ

నా మాటల్తో మిమ్మల్ని నొప్పిస్తే క్షమించండి ఆవేశంలో ఎక్కువగా మాట్లాడేశానేమో ఒకప్పుడు ఉద్యోగం చెయ్యటం యిష్టం ఉండేదికాదు కానీ నా యిష్టానికి వ్యతిరేకంగా చేయాల్సి వచ్చింది-మీలాంటి వారి వలనే' కానీ యిప్పుడు నేను ఉద్యోగం మానదల్చుకోలేదని మీకు తెలియ జేస్తున్నా' నంటూ చరచరా లోపలికెళ్ళిపోయింది సుహాసిని

అకస్మాత్తుగా కోస్తా తీరాన్ని తాకిన తుఫానులా, నిలబెట్టి దుమ్ము దులిపేసిన సుహాసిని మాటలు వరలక్ష్మి చెవుల్లో గింగుర్లెత్తి పోయినాయి ఆ తుఫానుని తట్టుకోవటానికి వరలక్ష్మికి కనీసం అయిదు నిముషాలు పట్టింది

వ్యక్తి-త్వం

తేరుకున్న వరలక్ష్మి వెంటనే కుర్చీలోంచి లేచి 'లేరా యింకా కూర్చున్నావేం? పోదాం పద' అవమానం పాలయినట్లు భావించి కోపంతో కఠినంగా కొడుకుని ఆజ్ఞాపించింది

వరలక్ష్మి ఆ మాట అనగానే ఆమె భర్త అమాంతం లేచి నిలబడ్డాడు

సుహాసిని తల్లి దండ్రులు అప్రతిభులై అలాగే ఉండి పోయారు

విసవిసా బైటికి వెళ్ళబోతున్న తల్లిని ఆమెను అనుసరిస్తున్న తండ్రిని చూడగానే యీలోకంలో కొచ్చిన మదన్-

ఆగండి ఒక్క నిముషం నేను చెప్పేది వినండి ఆమె అన్నదాంట్లో తప్పేముంది? కాలం మారుతోంది దానితో మనం కూడా కాస్త మారాలి అయినా ఆమె సభ్యతా సంస్కారాలకు ఏమాత్రం భిన్నంగా ప్రవర్తించలేదు ఆమె అన్నది నిజమే కదా అంటూ సుహాసిని వెళ్ళిన గదివైపు తిరిగి-

'సుహాసిని గారూ ఒక సారి యిలా వస్తారా' సౌమ్యంగా పిలిచాడు మదన్

ఇలా జరుగుతుందని కలలో కూడా అనుకోలేదు సుహాసిని

తను ఇందాక ప్రవర్తించిన తీరు గుర్తుకొచ్చి బిడియపడుతూ నెమ్మదిగా వచ్చి తల వంచుకుని నిలబడింది సుహాసిని

ఇందాక ఊహించని మీ ప్రశ్నలకు నోట మాట రాక మౌనం వహించాను మా అమ్మ అడిగిన వన్నీ మీకు వచ్చినట్లే మీరు అడిగిన విద్యలన్నీ నాకూవచ్చు, పైగా మీరు నిశ్చింతగా ఉద్యోగం చేస్కోవచ్చు ఇన్నాళ్ళూ నేను స్వతంత్రంగా నిర్ణయాలు తీసుకోలేక పోయాను అందుకు నేను చాలా అభాసు పాలయ్యాను అయినా అవన్నీ మీకెందుకులెండి మరి నన్ను చేస్కోవటానికి మీకేమైనా అభ్యంతరమా ఆమె అడిగిన ప్రశ్నలకు యిప్పుడు జవాబులు చెప్పి చివరగా ఆమెను సూటిగా ప్రశ్నించాడు మదన్

అనుకోని యీ పరిణామానికి సుహాసిని తత్తరపడిపోయి అంగీకార సూచకంగా చిన్నగా తల పంకించి నేల చూపులు చూస్తుండిపోయింది

మదన్ ఏవిఁటి నువ్వంటున్నది? కోపంగా గర్జించింది వరలక్ష్మి

'అవునమ్మా ఆమె వ్యక్తిత్వం నాకెంతో నచ్చింది నేను యీ అమ్మాయినే పెళ్ళి చేస్కుంటాను ఇది నేను తీస్కున్న తిరుగులేని నిర్ణయం అంటూ తన దృఢ నిశ్చయాన్ని తల్లికి వెల్లడించాడు మదన్

కొడుకు మాటలకు బిత్తరపోయి నోట మాట రాక అచేతనంగా నిలబడి పోయింది వరలక్ష్మి

అసలు యీ వ్యక్తికి యిప్పుడొచ్చింది వ్యక్తిత్వం అరె యీ పదానికి నాకు కొత్తర్థం కనిపిస్తోందే? అవును త్వం వ్యక్తి అంటే యిప్పుడు నువ్వు వ్యక్తివి తమాషాగా ఉందే' అని మనసులోనే చర్చించుకుని మనస్ఫూర్తిగా నవ్వుకుంది సుహాసిని

కూతూరి అదృష్టానికి పొంగిపోయిన సుహాసిని తల్లి దండ్రుల కళ్ళల్లో అలగా నీటి తెర కదిలింది

తాను భార్యని ఎదిరించలేకపోయాడుగానీ తన కొడుకు ఆమెని ఎదిరించి సమంజసమైన నిర్ణయమే తీస్కున్నాడని అతను చేసిన పనికి మదన్ తండ్రి లోలోపలే మురిసిపోయాడు

అందరూ మౌనం వహించారు

ఆ మౌనాన్ని చీల్చుకుంటూ రివ్వున వీచిన సన్నని గాలి తెర సన్నాయిని తలపించింది □